

Arrest

**nr. 85.830 van 13 augustus 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juli 2012.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEKUYPER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De vorige asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 62.541 van 31 mei 2011 omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielmotieven en omdat verzoeker het uiterst lokaal conflict tussen religieuze extremisten en het Pakistaanse leger had kunnen vermijden door zich elders in Pakistan te vestigen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan

sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoeker als nieuwe elementen een kopie bij van zijn identiteitskaart, een originele werkkaart van een militaire basis Karachi, een internetartikel "*Human Rights Post, Karachi*", een origineel artikel in het magazine van "*Human Rights Post, Karachi*", een origineel First Information Report (FIR), drie originele foto's en een originele envelop.

De Raad stelt vast dat deze documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoeker verklaarde vervolgingsfeiten kan ondersteunen. Dit wegens gebrek aan bewijswaarde gelet op het frauduleus karakter ervan, het feit dat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn en de foto's niet aantonen wanneer en in welke omstandigheden deze werden genomen. De envelop kan zondermeer aanvaard worden.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen concrete elementen bij dat de bovenstaande vaststellingen weerlegt; hij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen.

De nieuwe elementen zijn bijgevolg niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 62.541 van 31 mei 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Verzoeker, die met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar zijn verzoekschrift.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Pakistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizendentwaalf door:

dhr. F. HOFFER,
dhr. J. VERMEERSCH,

kamervoorzitter,
toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

J. VERMEERSCH

F. HOFFER